

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

بسمه تعالی

“با صلوات بر محمد و آل محمد”

وزارت امور خارجه

هیئت وزیران در جلسه ۱۳۹۸/۷/۷ به پیشنهاد شماره ۶۴۱/۳۷۵/۵۰۳۱۳۴۵ مورخ ۱۳۹۷/۱۱/۱۶ وزارت امور خارجه و در اجرای ماده (۲) آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافق های بین المللی - مصوب ۱۳۷۱ - تصویب کرد:

۱- وزارت امور خارجه مجاز است با هماهنگی معاونت حقوقی رئیس جمهور (امور توافق های بین المللی)، نسبت به انجام مذاکره، پیش امضا (پاراف) و امضای موقت موافقت نامه همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه در خصوص همکاری در حوزه امنیت بین المللی اطلاعات در چهارچوب متن پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیئت دولت است، اقدام و مراحل قانونی را تا تصویب نهایی پیگیری کند.

۲- مقام امضاکننده موافقت نامه از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران نباید مقامی بالاتر از امضاکننده طرف مقابل باشد.

اسحاق جهانگیری

معاون اول رئیس جمهور

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رئیس جمهور، دفتر رئیس قوه قضاییه، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام، سازمان اداری و استخدامی کشور، سازمان برنامه و بودجه کشور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور، معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی، امور تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات، وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت دادگستری، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت ابلاغ می شود.

- 4) committing crimes, including those related to unauthorized access to computer information;
- 5) interfering into internal affairs of States, violating public order, inciting interethnic, interracial and interconfessional hostility, disseminating racist and xenophobic ideas and theories that ignite hatred and discrimination and incite violation and instability, and destabilizing domestic political and social and economic situation and interfering with State control;
- 6) disseminating information harmful for socio-political and socio-economic systems, as well as spiritual, moral and cultural environment of other States.

Article 2

Main Areas of Cooperation

1. Taking into account the main threats listed in Article 1 of this Agreement, the Parties, their authorized representatives and competent authorities of the Parties of the States defined in accordance with Article 4 of the this Agreement, shall cooperate in the field of international information security in the following key areas:
 - 1) identifying, coordinating and implementing necessary cooperation to ensure international information security;
 - 2) elaborating and promoting standards of international law to ensure national and international information security;
 - 3) countering the threats in the field of international information security as defined in Article 1 of this Agreement;
 - 4) exchanging information and cooperating in the field of law enforcement in order to prevent, detect and disrupt computer-related incidents, as well as to investigate violations and cases involving the use of information and communication technologies for terrorist and criminal purposes;

دفتر هیئت دولت

- 5) elaborating and implementing necessary joint confidence-building measures contributing to international information security;
 - 6) exchanging information between competent authorities of the States of the Parties in the field of information security, including cooperation between relevant authorities of the States of the Parties in the area of computer incidents response;
 - 7) exchanging information on the legislation of the States of the Parties related to ensuring information security;
 - 8) promoting the improvement of the bilateral legal framework and practical mechanisms for cooperation between the States of the Parties in ensuring international information security;
 - 9) creating conditions for cooperation between competent authorities of the States of the Parties in order to implement this Agreement;
 - 10) intensifying cooperation and coordination of activity of the States of the Parties in the area of international information security within the framework of international organizations and fora (including the United Nations, International Telecommunication Union, International Standardization Organization, and others);
 - 11) holding working meetings, conferences, workshops and other forums for the authorized representatives and experts of the States of the Parties in the field of international information security;
2. The Parties or the competent authorities of the States of the Parties may, by mutual agreement, determine other areas of cooperation.

Article 3

General Principles of Cooperation

1. The Parties shall cooperate in the field of international information security within the framework of this Agreement in such a way that this

دفتر هیئت دولت

cooperation would promote social and economic development and would meet the objective of maintaining international peace, security, and stability and comply with the universally accepted principles and norms of international law, including the principles of mutual respect for sovereignty and territorial integrity, peaceful settlement of disputes and conflicts, non-use of force or threat of force, non-interference in internal affairs, respect for fundamental human rights and freedoms, as well as the principles of bilateral cooperation and non-interference in information resources of the States of the Parties.

2. The activities of the Parties within the framework of this Agreement shall be compatible with the right of each Party to seek, receive and disseminate information taking into account the fact that this right can be limited by the legislation of the Parties in order to ensure national security.

3. Each Party shall have equal rights to protect information resources of its State from unlawful use and unauthorized interference, including computer attacks against them. Each of the Parties shall not take such actions against the other Party and shall assist the other Party in fulfilling the right mentioned above.

Article 4

Main Forms and Mechanisms of Cooperation

1. The Parties may implement practical interaction in specific areas of cooperation provided for by this Agreement through the competent authorities of the States of the Parties responsible for the implementation of this Agreement. Within 60 days after the date of entry into force of this Agreement, the Parties shall, through diplomatic channels, exchange information about the competent authorities of the States of the Parties responsible for the implementation of this Agreement.

دفتر هیئت دولت

2. In order to establish legal and organizational framework for cooperation in specific areas the competent authorities of the States of the Parties may conclude relevant inter-agency agreements.

3. In order to review the progress of the implementation of this Agreement, exchange data, analyze and jointly assess emerging threats to international information security, as well as to determine, agree upon and coordinate joint response measures to such threats, the Parties shall hold regular consultations of authorized representatives of the Parties and competent authorities of the States of the Parties.

Such consultations shall take place upon agreement by the Parties, generally twice a year, in the Russian Federation and the Islamic Republic of Iran on a rotating basis.

Each Party may propose additional consultations and suggest the dates, the venue and the agenda.

Article 5

Protection of Information

1. The Parties shall provide appropriate protection of the information which is transferred or generated in the course of cooperation under this Agreement and access to which is limited by the legislation of the States of the Parties.

2. Any information transferred under this Agreement shall be used only for the purposes of this Agreement. Information obtained by one of the Parties in the framework of cooperation activities shall not be used to the detriment of the other Party.

3. The Parties shall not disclose or transfer to a third party cooperation-related information obtained or jointly generated while implementing this Agreement without prior written consent of the other Party.

دفتر هیئت دولت

4. Each Party shall timely notify the other Party of the need to keep secret information regarding certain aspects of cooperation between the States of the Parties or other cooperation-related data.
5. Any restricted-access information shall be protected in accordance with the legislation of the States of the Parties.
6. Transfer and protection of confidential information shall be regulated by the Agreement between the Government of the Russian Federation and the Government of the Islamic Republic of Iran on Mutual Protection of Classified Information of 6 February 2008.

Article 6 Financing

1. The Parties shall independently bear the costs of the participation of their representatives and experts in respective events related to implementation of this Agreement.
2. Concerning other costs related to the implementation of this Agreement, the Parties may agree upon other financial procedures in each particular case in accordance with the legislation of their States.

Article 7 Settlement of Disputes

The Parties shall settle the disputes that may arise out of the interpretation or application of the provisions of this Agreement, through consultations and negotiations between competent authorities and, if necessary, through diplomatic channels.

دفتر هیئت دولت

Article 8
Final Provisions

1. This Agreement shall be concluded for an indefinite period of time and shall enter into force on the 30th day following the date of the receipt, through diplomatic channels, of the last written notification on the completion by the Parties of internal procedures necessary for its entry into force.
2. The Parties may make amendments to this Agreement, which shall be, by mutual consent of the Parties, formalized as a separate protocol.
3. This Agreement may be terminated 90 days after the receipt by either of the Parties, through diplomatic channels, of a written notification from the other Party of its intention to terminate this Agreement.
4. In case of termination of this Agreement, the Parties shall take measures to fulfill their obligations related to information protection and shall ensure the implementation of the formerly agreed joint activities, projects and other initiatives carried out under this Agreement and not completed at the time of termination of this Agreement.

Done at _____ on _____ 20__ in two copies, each in Russian and Persian, all texts being equally authentic.

For the Government
of the Russian Federation

For the Government
of the Islamic Republic of Iran

دفتر هیئت دولت

موافقت نامه

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه در خصوص همکاری در حوزه امنیت بین المللی اطلاعات

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه که از این پس طرف ها نامیده می شوند،
با توجه به پیشرفت قابل توجه در توسعه و به کارگیری جدیدترین فناوری های اطلاعات و ارتباطات،
با توجه به اهمیت زیاد فناوری های اطلاعات و ارتباطات برای توسعه اجتماعی و اقتصادی و رفاه بشریت و حفظ
صلح، امنیت و ثبات بین المللی در جهان معاصر،
با ابراز نگرانی از تهدیدهای مرتبط با استفاده احتمالی از چنین فناوری هایی در اهداف ناسازگار با اهداف تأمین
صلح، امنیت و ثبات بین المللی، برای لطمه زدن به حاکمیت و امنیت دولت ها و دخالت در امور داخلی آنها،
نقض مصونیت زندگی خصوصی شهروندان، برهم زدن ثبات اجتماعی-اقتصادی و سیاسی داخلی، برافروختن
خصوصیت بین اقوام و ادیان،
با اهمیت قابل شدن بیشتر برای امنیت بین المللی اطلاعات به عنوان یکی از عناصر اصلی نظام امنیت بین المللی،
با تایید اینکه حاکمیت دولت و اصول و مقررات بین المللی ناشی از حاکمیت دولت، بر رفتار دولت در چارچوب
فعالیت های مرتبط با استفاده از فناوری های اطلاعات و ارتباطات و صلاحیت حقوقی آنها بر زیرساخت های
فناوری اطلاعات و ارتباطات در قلمرو آنها اعمال می شود و همچنین با تاکید اینکه دولت ها واجد حقوق
حاکمیتی برای تعیین و اجرای سیاست خود در خصوص مسائل مرتبط با شبکه اطلاعات و مخابرات / اینترنت، از
جمله تضمین امنیت آنها هستند،
با اعتقاد به اینکه اعتمادسازی بیشتر و توسعه همکاری طرف ها در حوزه فناوری های اطلاعات و ارتباطات
ضرورت موبد دارد و پاسخگوی منافع آنها است،
با اهمیت قابل شدن بیشتر برای توازن بین تأمین امنیت و رعایت حقوق بشر در حوزه استفاده از فناوری های
اطلاعات و ارتباطات،

دفتر هیئت دولت

با تلاش برای پیشگیری از تهدیدات متوجه امنیت بین‌المللی اطلاعات، و تأمین منافع امنیت اطلاعات دولت‌های طرف‌ها با هدف ایجاد محیط اطلاعات بین‌المللی که صلح، امنیت، شفافیت و همکاری از مشخصه‌های آن است، با تمایل به ایجاد چارچوب حقوقی و سازمانی برای همکاری دولت‌های طرف‌ها در حوزه امنیت بین‌المللی اطلاعات،

در موارد زیر توافق کردند:

ماده ۱

تهدیدات اصلی در حوزه امنیت بین‌المللی اطلاعات

طبق این موافقت‌نامه، مبنای طرف‌ها در انجام همکاری این است که کاربرد فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات در موارد ذیل، تهدیدات اصلی برای امنیت بین‌المللی اطلاعات محسوب می‌شود:

- (۱) انجام اقدامات ناقض حاکمیت، امنیت و تمامیت ارضی دولت‌ها؛
- (۲) وارد کردن خسارت اقتصادی و سایر خسارات شامل تاثیرگذاری مخرب بر تاسیسات زیرساخت‌های اطلاعاتی؛
- (۳) اهداف تروریستی، شامل تبلیغات تروریستی و استخدام افراد برای فعالیت‌های تروریستی؛
- (۴) ارتکاب جرایم، شامل جرایم مرتبط با دسترسی غیرقانونی به اطلاعات رایانه‌ای؛
- (۵) دخالت در امور داخلی دولت‌ها، اختلال در نظم عمومی، برافروختن خصومت بین اقوام، نژادها و ادیان، تبلیغ ایده‌ها و تئوری‌های نژادپرستانه و دیگرهراسی که باعث نفرت و تبعیض می‌شوند و خشونت و بی‌ثباتی را تحریک می‌کنند، بی‌ثبات کردن اوضاع اجتماعی-اقتصادی و سیاسی داخلی و دخالت در اداره دولت؛
- (۶) انتشار اطلاعاتی که برای نظام‌های اجتماعی-سیاسی و اجتماعی-اقتصادی و نیز محیط معنوی، اخلاقی و فرهنگی دولت‌های دیگر زیانبار است.

ماده ۲

حوزه‌های اصلی همکاری

۱. باتوجه به تهدیدات اصلی اشاره شده در ماده ۱ این موافقت‌نامه طرف‌ها، نمایندگان تام‌الاختیار آنها و نهادهای صلاحیتدار دولت‌های طرف‌ها که طبق ماده ۴ این موافقت‌نامه تعیین می‌شوند، در زمینه‌های امنیت بین‌المللی اطلاعات در حوزه‌های کلیدی زیر همکاری می‌کنند:

- (۱) شناسایی، هماهنگی و انجام همکاری لازم برای تضمین امنیت بین‌المللی اطلاعات؛
- (۲) طراحی و پیشبرد استانداردهای حقوق بین‌الملل به منظور تضمین امنیت ملی و بین‌المللی اطلاعات؛
- (۳) مقابله با تهدیدات در حوزه امنیت بین‌المللی اطلاعات مندرج در ماده ۱ این موافقت‌نامه؛
- (۴) تبادل اطلاعات و همکاری در حوزه اجرای قانون با هدف پیشگیری، کشف و دفع حوادث رایانه‌ای و نیز تحقیق در خصوص موارد نقض و موارد مرتبط با استفاده از فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات با اهداف تروریستی و مجرمانه؛
- (۵) طراحی و اجرای اقدامات مشترک و ضروری اعتمادساز که به امنیت بین‌المللی اطلاعات کمک می‌کنند؛
- (۶) تبادل اطلاعات بین نهادهای صلاحیتدار دولت‌های طرف‌ها در خصوص امنیت اطلاعات، شامل همکاری بین نهادهای مربوط دولت‌های طرف‌ها در حوزه واکنش به سوانح رایانه‌ای؛
- (۷) تبادل اطلاعات درباره قوانین مرتبط با تضمین امنیت اطلاعات در دولت‌های طرف‌ها؛
- (۸) ارتقاء کیفی چارچوب حقوقی دوجانبه و سازوکارهای عملی همکاری بین دولت‌های طرف‌ها در تضمین امنیت بین‌المللی اطلاعات؛
- (۹) فراهم‌سازی شرایط برای همکاری نهادهای صلاحیتدار دولت‌های طرف‌ها در راستای اجرای این موافقت‌نامه؛
- (۱۰) گسترش همکاری‌ها و هماهنگی‌های فعالیت دولت‌های طرف‌ها در حوزه امنیت بین‌المللی اطلاعات در چارچوب سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی (از جمله سازمان ملل متحد، اتحادیه بین‌المللی مخابرات، سازمان بین‌المللی استاندارد و غیره)؛
- (۱۱) برگزاری نشست‌های کاری، کنفرانس‌ها، کارگاه‌های آموزشی و دیگر همایش‌های نمایندگان تام‌الاختیار و کارشناسان دولت‌های طرف‌ها در حوزه امنیت بین‌المللی اطلاعات.

۲. طرف‌ها یا نهادهای صلاحیتدار دولت‌های طرف‌ها می‌توانند براساس توافق متقابل، حوزه‌های دیگر همکاری را مشخص کنند.

دفتر هیئت دولت

ماده ۳

اصول کلی همکاری

۱. طرف‌ها در حوزه امنیت بین‌المللی اطلاعات در چارچوب این موافقت‌نامه به‌گونه‌ای همکاری می‌کنند که این همکاری موجب ارتقای توسعه اجتماعی و اقتصادی شود، هدف حفظ صلح، امنیت و ثبات بین‌المللی را تأمین کند و با اصول و هنجارهای پذیرفته شده جهانی حقوق بین‌الملل، شامل اصول احترام متقابل به حاکمیت و تمامیت ارضی، حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات و مناقشات، عدم به‌کارگیری زور و تهدید به توسل به زور، عدم دخالت در امور داخلی، احترام به حقوق و آزادی‌های اساسی بشر و همچنین اصول همکاری دوجانبه و عدم دخالت در منابع اطلاعاتی دولت‌های طرف‌ها منطبق باشد.

۲. فعالیت‌های طرف‌ها در چارچوب این موافقت‌نامه باید با حق هر طرف برای جستجو، کسب و انتشار اطلاعات سازگار باشد؛ با در نظر گرفتن این موضوع که چنین حقی می‌تواند از سوی قوانین دولت‌های طرف‌ها با هدف تضمین امنیت ملی محدود شود.

۳. هر طرف از حقوق برابر برای حفاظت از منابع اطلاعاتی دولت خود در مقابل استفاده غیرقانونی و دخالت غیرمجاز، از جمله در مقابل حملات رایانه‌ای علیه آن‌ها، برخوردار است. هر یک از طرف‌ها نباید چنین اقداماتی را علیه طرف دیگر به‌کار بندد و باید به دیگری در استیفای حقوق مذکور کمک کند.

ماده ۴

اشکال و سازوکارهای اصلی همکاری

۱. طرف‌ها می‌توانند همکاری عملی درخصوص حوزه‌های مشخص همکاری که در این موافقت‌نامه پیش‌بینی شده‌اند را از طریق نهادهای صلاحیتدار دولت‌های طرف‌ها که مسئول اجرای این موافقت‌نامه هستند به‌انجام رسانند. طی ۶۰ روز از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این موافقت‌نامه، طرف‌ها از طریق مجاری دیپلماتیک اطلاعات مربوط به نهادهای صلاحیتدار دولت‌های طرف‌ها را که مسئول اجرای این موافقت‌نامه هستند مبادله می‌نمایند.

۲. نهادهای صلاحیتدار دولت‌های طرف‌ها می‌توانند موافقت‌نامه‌های بین‌نهادهای مربوطه را با هدف ایجاد چارچوب حقوقی و سازمانی همکاری در حوزه‌های مشخص منعقدکنند.

۳. طرف‌ها رایزنی‌های منظم بین نمایندگان تام‌الاختیار طرف‌ها و نهادهای صلاحیتدار دولت‌های طرف‌ها را با هدف بررسی روند اجرای این موافقت‌نامه، تبادل اطلاعات، تحلیل و ارزیابی مشترک تهدیدات علیه امنیت بین-

دفتر هیئت دولت

المللی اطلاعات و نیز تعیین، توافق و هماهنگی اقدامات مشترک در خصوص واکنش به این تهدیدات را برگزار می‌کنند.

رایزنی‌های مذکور پس از موافقت طرف‌ها، معمولاً دوبار در سال و به نوبت در دولت‌های طرف‌ها برگزار می‌شود. هر یک از طرف‌ها می‌تواند برگزاری رایزنی‌های تکمیلی را با پیشنهاد زمان و محل برگزاری و همچنین دستورکار آنها مطرح نماید.

ماده ۵

حفاظت از اطلاعات

۱. طرف‌ها حفاظت لازم از اطلاعاتی که طی همکاری در چارچوب این موافقت‌نامه انتقال می‌یابند و یا تهیه می‌شوند و دسترسی به آنها طبق قوانین دولت‌های طرف‌ها محدود شده است را تأمین می‌کنند.

۲. هر اطلاعاتی که به موجب این موافقت‌نامه انتقال می‌یابد صرفاً برای اهداف آن مورد استفاده قرار می‌گیرد. اطلاعات بدست آمده توسط یکی از طرف‌ها در چارچوب فعالیت‌های همکاری نباید به ضرر طرف دیگر استفاده شود.

۳. طرف‌ها نباید بدون موافقت کتبی قبلی طرف دیگر، اطلاعات مربوط به همکاری که در طول اجرای موافقت‌نامه بدست آمده یا مشترکاً تولید شده است را برای طرف ثالث فاش کنند و انتقال دهند.

۴. هر طرف باید ضرورت حفظ اطلاعات محرمانه در مورد برخی از ابعاد همکاری بین دولت‌های طرف‌ها یا دیگر اطلاعات مربوط به همکاری را به طرف دیگر اطلاع دهد.

۵. هر اطلاعاتی که دسترسی به آن محدودیت دارد باید طبق قوانین دولت‌های طرف‌ها حفاظت شود.

۶. انتقال و حفاظت از اطلاعات محرمانه به موجب موافقت‌نامه بین طرف‌ها در خصوص "حفاظت متقابل از اطلاعات طبقه بندی شده مورخ ۱۷ بهمن ۱۳۸۶ برابر با ۶ فوریه ۲۰۰۸" تعیین می‌شود.

ماده ۶

تأمین مالی

۱. طرف‌ها مستقلاً هزینه‌های مرتبط با شرکت نمایندگان و کارشناسان خود در رویدادهای مربوط به اجرای این موافقت‌نامه را پرداخت می‌کنند.

دفتر هیئت دولت

۲. در رابطه با دیگر هزینه‌های مرتبط با اجرای این موافقت‌نامه، طرف‌ها در هر مورد خاص می‌توانند سایر رویه‌های تأمین مالی منطبق با قوانین دولت‌های خود را مورد توافق قرار دهند.

ماده ۷

حل اختلاف

طرف‌ها اختلاف‌هایی که ممکن است در تفسیر یا اجرای مفاد این موافقت‌نامه پدید آید را از طریق رایزنی و مذاکره بین نهادهای صلاحیتدار و در صورت لزوم از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل می‌کنند.

ماده ۸

مفاد پایانی

۱. این موافقت‌نامه برای مدت نامحدود منعقد می‌شود و در سی‌امین روز از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه کتبی مبنی بر انجام تشریفات داخلی لازم، برای لازم‌الاجرا شدن آن، لازم‌الاجرا خواهد شد.

۲. طرف‌ها می‌توانند اصلاحاتی که طبق توافق متقابل طرف‌ها به‌صورت پروتکل مجزا تنظیم می‌شوند را در این موافقت‌نامه اعمال نمایند.

۳. این موافقت‌نامه ۹۰ روز از روزی که هر یک از طرف‌ها از طریق مجاری دیپلماتیک اعلامیه کتبی طرف دیگر مبنی بر قصد خود برای فسخ این موافقت‌نامه را دریافت می‌کند می‌تواند فسخ شود.

۴. در صورت فسخ این موافقت‌نامه، طرف‌ها اقداماتی را برای ایفای تعهدات خود مربوط به حفاظت از اطلاعات انجام می‌دهند و اجرای فعالیت‌ها، پروژه‌ها و رویدادهای مشترک دیگری که قبلاً مورد توافق قرار گرفته‌اند و در چارچوب این موافقت‌نامه به اجرا در می‌آیند و تا زمان فسخ این موافقت‌نامه به اتمام نرسیده‌اند را تضمین می‌کنند.

این موافقت‌نامه در در تاریخ برابر با در دوشنبه، هر کدام به روسی و فارسی منعقد شد که تمامی متون از اعتبار یکسانی برخوردار هستند.

از طرف دولت فدراسیون روسیه

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

دفتر هیئت دولت

Draft

AGREEMENT

between the Government of the Russian Federation
and the Government of the Islamic Republic of Iran
on Cooperation in the Field of International Information Security

The Government of the Russian Federation and the Government of the Islamic Republic of Iran, hereinafter referred to as the Parties,

Noting that considerable progress has been achieved in the development and implementation of the latest information and communication technologies,

Noting great importance of information and communication technologies in social and economic development for the benefit of the humanity and in maintaining international peace, security and stability in the contemporary world,

Expressing concern over the threats posed by the possible use of such technologies for the purposes inconsistent with aims of ensuring international peace, security and stability, for undermining sovereignty and security of States and interfering in their internal affairs, violating citizens' privacy, destabilizing domestic political, social and economic situation, fomenting interethnic and interconfessional hostility,

Attaching great importance to international information security as one of the key elements of the international security system,

Affirming that State sovereignty and international norms and principles resulting from State sovereignty apply to State conduct within the framework of information and communication technologies related activities, and to their jurisdiction over information and communication technologies infrastructure within their territory, and affirming also that States have a sovereign right to

دفتر هیئت دولت

define and implement State policy on matters relating to information and telecommunications *Internet* network, including ensuring security,

Convinced that further build-up of trust and development of cooperation in the area of information and communication technologies between the Parties are an urgent necessity and serve their interests,

Attaching great importance to the balance between ensuring security and respecting human rights in the area of the use of information and communication technologies,

Seeking to prevent threats to international information security, to ensure information security interests of the States of the Parties in order to create an international information environment characterized by peace, security, transparency and cooperation,

Wishing to establish a legal and organizational framework for the cooperation between the States of the Parties in the field of international information security,

Have agreed as follows:

Article 1

Main Threats in the Field of International Information Security

Cooperating under this Agreement, the Parties shall proceed from the fact that the main threats to international information security are posed by the use of information and communication technologies for:

- 1) carrying out acts aimed at violating sovereignty, security and territorial integrity of States;
- 2) causing economic and other damage, including destructive impact upon information infrastructure facilities,
- 3) terrorist purposes, including terrorist propaganda and recruitment for terroristic activities;

دفتر هیئت دولت